

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Macherentini Societatis Iesv Theologi,
Explanatio Catechismi Catholici**

Macherentinus, Johannes

Colon., 1612

Sed Libera Nos à malo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39397

est enim conditione fatanas, vt semel fortiter prostratus, debilitetur viribus, minusque sequentibus pugnis, quam primo insultu possit.

Sextò, vt dæmonis occultas suggestiones, viro prudenti, atque experto, candidè aperiamus, eiusque consilio vtamur, tametsi vel exiguitas rei, vel fœditas pudorem fortassis iniiciat; hostium enim consilia manifestanda sunt illi, qui loco Christi Ducis in hoc bello te dirigit, superiori inquam, confessorio, aut viro in hac arte perito & exercitato.

SED LIBERA NOS

à malo.

Hæc petitio cur vltimum locum obtinet?

PRimo, Quia videtur complecti summam præcedentium petitionum, quibus rogamus partim quædam mala à nobis propulsari, partim bona concedi; quibus carere malum est ingens.

Secundò, Quia inter mala sunt illa minima: quæ nobis plus molestiæ exhibent; nempe calamitates & miseriæ, quas etiam Christus vltimo loco collocavit in oratione sua iturus ad passionem; *Rogo vt serues eos à malo. IOAN. 17.*

Ob has duas prædictas rationes, populus in Missæ sacrificio, hanc petitionem profert, tum vt approbet quæcunque à Sacerdote in

I 5 præ-

præcedentibus petitionibus orationis Dominicæ postulata fuerunt: tum quia vulgus hominum vehementius, quàm optimates, calamitatibus oppressū, ab illis cupit expediri.

Quæ mala hoc loco deprecamur?

Malum hoc loco non accipitur pro peccato; aut culpa, sed pro pœna; suntque tria potissimū mala quibus affligimur; quæ hoc loco deprecamur. Primò, Dæmon, qui licet natura sit bonus, malus tamen, aut malum dicitur; tum quia primus autor peccati, tum quia inueteratus nihil præter malum cogitat, continenterque hominibus singulis præsens, omnem querit & arripit, ad nocendum malumque inferendum ansam.

Rom. 7.

Secundò, Concupiscentia, quæ ex peccato originem ducens, ad malum nos inclinat; de qua Apostolus; *Non habitat in me, hoc est, in carne mea bonum: &, malū adiacet mihi.* Hæcque ferè sola causa est, quamobrem externa illa, alioquin adiaphora molestè, impatienterque tolerantur, & mala nobis efficiantur.

Jud. 6.

Tertiò, afflictiones quælibet molestæ, siue externæ illæ sint, siue internæ; quibus omnes conflictamur, nemine profus excepto, etiam iusti & sancti, ad eò ut res illa non solum offenderit ethnicos, qui ob id negarunt Dei prouidentiam, sed etiam fideles quosdam, ut constat de Gedione, Dauide, & alijs

alijs Prophetis: vnde illa Psalmistæ vox: *Mei Psal. 72.*
pene moti sunt pedes. Hinc intelligimus, quam
 fit necessaria ista petitio, cum tam vniuersa-
 lis sit homini tribulatio, vt nullum sit eius
 membrum, nullaque potentia, quæ sua affli-
 ctione, molestiaque careat, nullaque creatu-
 ra quæ non miserum hominem vexet.

*Hanc à malis omnibus liberationem vt quid
 à se peti voluit Deus?*

Primò, vt nobis pium suum, paternum-
 que animum in nos declararet; qui talis est,
 vt cupiat nos quietam molestijsque vacu-
 am ducere vitam in hoc mundo, atque tan-
 dem ex hac temporali quiete, ad æternam
 requiem migrare.

Secundò, ne aliunde remedia, quam à
 Deo, aut secundum Deum quæramus: non
 à Sagis, aut Dæmonibus; neque à medicis,
 nisi se placato prius, & inuocato: Dei enim
 solius est depellere mala, qui solus infligit
 pœnas omnes, iuxta prophetiam: *Non est ma- Amos 3.*
lum in ciuitate, quod Dominus non fecerit: quod
 agnoscens Iob, neque dæmoni, neque ho-
 stibus quidquam acceptum tulit, sed demis-
 so pacatoque animo dixit: *Dominus dedit Do- Iob. 1.*
minus abstulit.

*Quare optimus sapientissimusque Deus suos
 afflicat?*

Vt alteri malo longè perniciosissimo
 medeatur. Sicut enim medicinam amaram
 acci-

accipimus; aut membrum aliquod fecari patimur, valetudinis restituendæ, vel conferuandæ gratia; ita postquam culpa nostra irrepsit peccatum, quod est omnium malorum maximum terribilissimumq; (utpote quod priuat hominem Deo, summo bono) immissa sunt mala alia & calamitates, magna Dei prouidentia.

Primò, ut homo ex paruo malo intelligeret, quantum malum sit summum malum, hoc est, peccatum.

Secundò, ut malum hoc magnum, paruo malo pellatur, atque in posterum vitetur; fit enim non rarò, ut qui propter peccatum affliguntur, postea ad seipfos, reuersi, ardentius viam diuinorum mandatorum currant; sicut illi, qui ambulantes non nihil offendunt & cespitant, solent exilire.

Tertiò, ut priuati hominis afflictio, toti Reipub. corpori profit, vel exemplo patientiæ, ut in Iob, & Tobia: vel meritis, ut in martyribus.

Quartò, ut augeatur bonis corona gloriæ, quæ tanta est, ut mirum sit non plures immitti molestias in hoc mûdo, aut aliquid boni hic concedi ijs qui ad gloriam illam parantur: sicut è regione, tanta imminent peccatoribus mala atque supplicia apud inferos, ut merito nemo illis inuidere debeat,
sum-

summam huius vitæ gloriam, & delicias etiam maximas.

Quomodo nos exercet Deus?

Quandoque utitur creaturis rationis expertibus, ut peste, fame, grandine, incendijs, siccitate, &c. quandoque malitia dæmonū, vel improborum hominum peccatis; quomodo usus est invidia fratrum in traditione Iosephi, & Pharisæorum in morte Christi. Nullum tamen peccatum committit Deus, neque ad peccatum cooperatur; licet opus illud ipse quoque præstet, quod homini quidem est peccatum tum quia vetitum, tum quia malo animo, atque ad malum finem relatum: Deus autem actionem ipsam, quæ in se res bona est operatur, eamque ad finem sanctum ac iustum dirigit: sicut igitur, si ad porrigendum inimico venenum, quispiam medici operam conduceret; quod venenum cum nosset, medicus homini illi ad sanitatem ob occultum sibi que soli cognitum morbum mirè, profuturum, gauderet sibi datam diu optatam occasionem hominis iuuandi, is suasor peccaret, seque grauissimo homicidij scelere astringeret; medicus autem, non modo nullum peccatum admitteret, sed optimè de viro illo mereretur: ita Deus peccata nostra, vel in nostrum, vel in Ecclesiæ bonum conuertit, malaque à nobis fieri permittit, ad maius bonum; quemadmodum
ligna

ligna nostra accendimus atq; consumimus, ut ex eorum combustione calor existat, aut cibus paretur, aut aliud quippiam, nostris vñibus utile ac necessariũ efficiatur. Notandum verò non nominari tribulationes, sed malum; quamuis enim ex se tribulationes omnes malæ sint atque affligant, ex occasione tamen sunt interdum aliquibus bonæ.

LIBERA

Cuius rei admonemur illa dictione

LIBERA?

Sentiendum esse onus tribulationum, si sciliberari atque exonerari velimus, dandam operam, ut non simus insensibiles, qui neque dæmonum impetus, neque concupiscentiæ molestias, aduertamus.

Quibus modis liberat nos Deus?

Primò, Arcendo ne adueniant.

Secundò, Tollendo si adsint; quod tunc perfectissimè futurum est, quando in cælo summa scelicitate sine vllò malo perfruemur.

Tertiò, Conseruando in periculis, ut Daniëlem inter leones.

Quartò, Dando patientiam, ut B. Paulo, in stimulo carnis: & consolationem, ut martyribus.

Com-

Complectere paucis quæ hoc loco postulamus.

Primò, A Dæmone liberari, ne nobis vel per se, vel per ministros suos molestus esse pergat petimus.

Secundò, Concupiscentiam quæ in membris nostris latet, valdeque pios affligit, vel penitus extingui, vel infirmari.

Tertiò, Auerti à nobis atque tolli bella, pestem, famem, aliaque tum publica, tum priuata incommoda, vt sine molestia seruiamus illi.

Quartò, Vt in tribulationibus patientiam conseruemus, consolatione fruamur, gaudeamusque, vel quod pro admissis peccatis satisfaciamus; vel pro nomine IESV cõtumeliam patiamur; vel quod tribulationibus merita augeamus.

Quintò, Vt ab æterna morte, summoque malo nos liberet.

Sextò, Petimus dissolui & esse cum Christo, vt tandem omnibus malis expediti, sempiternis in cælo bonis & delicijs circumfluamus.

Cur in fine AMEN dicitur?

Vox hæbraica, appellantis, aut affirmantis, concludit orationem. Primò, vt omnia antedicta aliquo seruore Deo rursus commendemus hoc sensu; O vtinam Deus ista præstes.

Secundò, vt si forte vitio nostro, inter orandum

randum minus attenti fuiffemus, hic nos colligamus, & petitiones noua attentione confirmemus.

Fructum collige.

Primò, vt peccata miseriarum malorum-
que omnium fegetem ac materiam omni
conatu fugiamus.

Secundò, vt afflictionibus benè vtamur,
voluntatemque noſtram cum Dei intentione
coniungamus; itaque neque blaſphemias
euomamus, neque conuitia iactemus; neque
ira, aut impatientia commoueamur, neque
puſillanimitate deiſciamur, neque vlli præ-
terquam nobiſmet ipsis, mala noſtra attri-
buamus, (hæc enim nihil ad leuandam mo-
leſtiam valent) ſed expitatis per Sacramen-
tum pœnitentiæ peccatis vitam benè beate-
que inſtituamus; Deo gratias, quantas poſ-
ſumus maximas agamus; quod nos, ad inſtar
chariffimi ſui filij, pati aliquid velit, diuinæ
que ipſius prouidentię totos nos, quanti-
quantifumus, gubernandos committamus

E X P L I C A T I O S A-
L V T A T I O N I S A N G E-
L I C Æ.

Quis auctor ſalutationis huius?

NOn aliusquam Spiritus Sanctus, cuius
mandato præcipuam partem Angelu
G